

Павло ЧУБИНСЬКИЙ
1839—1884
Автор тексту національного гімну
„Ще не вмерла Україна“

Павло Чубинський

Є в Києві священна адреса, яку повинен знати кожен українець,- вулиця Велика Васильківська. 106, де колись під номером 122 стояв будинок купця Лазарева, в якому жив український поет, етнограф і фольклорист Павло Чубинський і в вересні 1862 року написав слова пісні «Ще не вмерла України і слава, і воля». Сталося це, як згадує земляк і побратим поета Леонід Білецький, так: «На одній із вечірок громадян із сербами в тому домі, де квартирував і Павло Платонович, співали хорову сербську пісню... Чубинському дуже сподобалася ця пісня. Він раптом зник, а згодом вийшов зі своєї кімнати з написаною ним піснею «Ще не вмерла України і слава, і воля» на мотив сербської пісні. Тут же під орудою Павла Платоновича хор розучив цю нову пісню в спільному піднесенні, і вона пішла добре».

А через рік у далекому галицькому селі Млини коло давнього українського міста Перемишля (тепер на території Польщі) композитор о. Михайло Вербицький написав музику на слова Чубинського. І злинула ця горда пісня на крилах величної мелодії, і об'єднала українців єдиною священною метою.

Чубинський Павло Платонович народився 15(27) січня 1839 року в містечку Борисполі. Закінчив 2-гу київську гімназію та університет у Петербурзі. Там зблизився з Т. Шевченком. Після університету їде в Україну й працює у київському приватному пансіоні та в українській недільній школі, збирає фольклорні й етнографічні матеріали, бере участь у діяльності Київської Громади. Та 4 листопада 1862 року за створення «возмутительной пісні» «Ще не вмерла...» його засилають до Архангельської губернії. Але й у чужому краї вчений розгортає значну наукову роботу. Коли ж повертається із заслання, то очолює велику експедицію по Україні. Матеріали її видає в семи томах (дев'яти книгах): «Праці етнографічно-статистичної експедиції...». Створює Південно-західний (тобто Український) Відділ Російського Географічного Товариства, по суті першу наукову установу в Києві.

В історію України П. Чубинський ввійшов як видатний учений, самобутній поет і великий патріот. Помер він 14 (26) січня 1884 р. Поховали його в рідному містечку на Книшевому цвинтарі.

6 березня 2003 року Верховна Рада України повернулася до історичного тексту Чубинського й затвердила його як Державний Гімн. Так національний славень Чубинського — Вербицького об'єднав усю Україну.

Михайло Вербицький

Рівно 140 років тому (1863 р.) український композитор Михайло Вервицький написав музику до вірша поета Павла Чубинського «Ще не вмерла України і слава, і воля» (хор до вистави «Запорожці» - «Ще не вмерло Запорожжя»), і цей хор став національним Гімном України.

«Ким є для нас Михайло Вербицький? Яке місце займає він у розвитку нашої музики - запитував наш великий композитор Станіслав Людкевич ще в 1935 році. коли відзнача-лося 120-річчя від дня народження видатного музиканта, і продовжував: - Оце питання, на які повинна б дати відповідь кожна українська дитина... Михайло Вербицький - батько галицької музики».

Михайло ВЕРБИЦЬКИЙ
1815—1870
Автор музики національного гімну
«Ще не вмерла Україна»

Ровесник Шевченка (Михайло Михайлович Вербицький народився 4 березня 1815 року в селі Руський Явірник, тепер Польща, а помер 7 грудня 1870 року в селі Млини біля Перемишля де і Похований. Він здійснив у ХІХ столітті подвиг у галицькій та й у всій українській музиці.

Михайло Вербицький, священик на сільських парафіях, почав творити коли в нас ще не було ні Миколи Лисенка, якого називаємо сонцем української музики, ні "Запорожця за Дунаєм" Семена Гулака-Артемівського, ні "Вечорниць" Петра Ніщинського. Він - наш найбільший після Дмитра Бортнянського духовний хоровий композитор. Творець хорового стилю в Галичині, перший галицький автор оперет (понад 10), перший наш сімфоніст (12 симфоній - увертюр)

Згадуємо М. Вербицького ще і як останнього композитора-гітариста. Він - автор музики до драматичних творів «Чорноморський побит на Кубані» Я. Кухаренка. «Підгоряни», «Верховинці», «Гая», "Панщина", солоспівів.

Ім'я Михайла Вербицького світить нам із глибини віків не тільки як ім'я великого композитора, що прямував духом на тихі води і на ясні зорі, а ще й як символ відродження нації. Його музика, в якій палає Божа іскра, пробилася завісу літ, заборони чужих імперій і вернулася до народу в славі Державного Гімну. Вірні сини народу Михайло Вербицький і Павло Чубинський написали його, як почували кров'ю свого серця.

ИЛ-ч